

ПСИХОЛОГІЧНІ ОСОБЛИВОСТІ ДІЯЛЬНОСТІ ПРАЦІВНИКІВ ЕКСТРЕНОЇ МЕДИЧНОЇ ДОПОМОГИ В УМОВАХ ВОЄННОГО СТАНУ

Амурова Яна Володимирівна

доктор філософії (Phd)

Пахомова Юлія Максимівна

Студентка

Інститут пожежної безпеки імені Героїв Чорнобиля
Національного університету цивільного захисту України
м. Черкаси, Україна

Вступ. Війна в Україні спричинила масове переселення українців до більш безпечних регіонів країни, але багато людей залишились та живуть в зонах активних бойових дій. Кожен день це ризик отримати поранення чи опинитись під завалами навіть перебуваючи далеко від фронту, але навіть в такий складний час для України екстрені служби роблять все щоб врятувати життя цивільному населенню.

Мета роботи. Теоретично дослідити психологічні особливості діяльності працівників екстреної медичної допомоги в умовах воєнного стану.

Матеріали та методи. Аналіз наукової літератури, систематизація, теоретичний синтез

Результати та обговорення. Працівники екстреної медичної допомоги кожен день отримують великий обсяг викликів про допомогу, але рятуючи інших вони забувають про себе, про свій психоемоційний стан. Постійний контакт зі смертю, травмами, людськими стражданнями та обмеженими ресурсами створюють «сприятливі умови» для розвитку різноманітних психологічних проблем у медичного персоналу [2].

Тривала робота в таких умовах може призвести до розвитку різних психологічних проблем, серед яких: посттравматичний стресовий розлад, депресія, тривога, емоційне вигорання та інше.

Посттравматичний стресовий розлад, може проявитися у вигляді постійних спогадів про травматичні події, нічних кошмарів, підвищеної

тривожності та навіть фізичних симптомів, таких як головний біль чи проблеми зі сном [3]. Депресія – ще один поширений наслідок тривалої війни. Вона може проявлятися у вигляді постійного почуття смутку, втрати інтересу до життя, відчуття безнадії та навіть думок про самогубство. Тривога почуття занепокоєння та страху, яке постійно переслідує людину. Вона може проявлятися у вигляді прискореного серцебиття, задишки, тремтіння і труднощів із концентрацією. І останній негативний але головний психологічний чинник це емоційне вигорання – стан повного виснаження, який виникає внаслідок тривалої роботи в умовах стресу [3]. Воно проявляється у вигляді почуття байдужості, втрати мотивації, зниження продуктивності та проблем у спілкуванні з іншими людьми.

Психологічні проблеми медичного персоналу є серйозною проблемою, яка потребує уваги як з боку самих медиків, так і з боку адміністрації медичних закладів та суспільства в цілому [1]. Забезпечення психологічної підтримки та створення сприятливих умов роботи є ключовими факторами для збереження психічного здоров'я медичних працівників та покращення якості медичної допомоги.

Висновки. Робота медиків екстреної медичної допомоги в умовах воєнного часу є надзвичайно складною та виснажливою. Для забезпечення їхнього психологічного благополуччя та ефективної роботи необхідно вживати комплексних заходів, спрямованих на попередження розвитку психологічних проблем та надання своєчасної психологічної допомоги.

Важливо розуміти, що психологічні проблеми, які виникають у медиків, є нормальною реакцією на екстремальні умови. Однак, своєчасна допомога може значно покращити якість їхнього життя та дозволити їм продовжувати виконувати свою важливу місію.

ЛІТЕРАТУРА

1. Індикатори якості медичної допомоги та їх роль в управлінні охороною здоров'я / В. М. Богомаз, Є. Л. Горох, О. М. Ліщишина та ін. // Укр.

мед. часопис. 2010. № 1 (75) I-II. С. 12 - 26.

2. Любіна Л. А. Гендерні особливості формування професійної компетентності майбутніх лікарів. Ін-т психології ім. Г. С. Костюка НАПН України. Київ, 2015. 18 с.

3. Сміла Н. Особистісні фактори становлення психологічної готовності майбутніх медиків до професійної діяльності. Проблеми сучасної психології : зб. наук. пр. Кам'янець-Подільського нац. ун-ту імені Івана Огієнка, Ін-ту психології імені Г. С. Костюка НАПН України / за наук. ред. : С. Д. Максименка, Л. А. Онуфрієвої. - Кам'янець-Подільський: Аксіома, 2017. Вип. 37. С. 423 - 433.